

BAŞLIĞINI SİZ KOYUN

Onlarca başlık geçti zihnimden. Uygun başlığı bulamadım. Metin içinde her bir ara başlık ana başlık olabilir. Başlığı siz koyun, takdir okuyucunun...

Anayasa Mahkemesi Başkanının Konuşmasının Değerlendirmesi

AYM Başkanı Sayın Haşim Kılıç'ın, AYM'nin 52. Kuruluş yıldönümünde Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Meclis Başkanı'nın bulunduğu törende yaptığı konuşmanın değerlendirmesini yapmak her hukukçu gibi bize de farz olmuştur. Konuşmaya, bazılarının dediği gibi 'tarihi konuşma demeyeceğim, zira seleflerinin konuşmaları yapılırken de tarihi olarak adlandırıldı, fakat eski başkanlar karşı çıktıklarına benzer vesayet istekleri nedeniyle tarihin çıkmaz sokaklarında kayboldular.

Öncelikle belirtmemiz gerekir ki AYM Başkanı'nın konuşma metnindeki ilkesel ve evrensel vurguların neredeyse tamamına katılıyoruz. Bunlar hayatımızın tamamında savunduğumuz evrensel ilkelerdir. Ancak vurguladığı olumsuzlukları emekliliğine kadar AYM'de yaşamış fakat rahatsızlıklarını dile getirmemiş olması nedeniyle bu çıkışının Başkan'a yakışmadığının altını çiziyoruz.

Bu yazımızda, AYM'nin gayrimeşru ihtilal anayasasının bir kurumu olduğu gerçeğini tekrar (Bkz: CİNNET TÜRKİYEM-3. <http://www.muharrembalci.com/yazilar/gunluk/5.pdf>) anlatmadan değerlendirmelerimizi yapacağız.

Öncelikle belirtmeliyiz ki, resmi törenlerde konuşmacı salonda bulunan en yüksek rütbeli şahsa hitap ederek konuşmasına başlar ve diğerlerinin ismini anmak zorunda değildir. Bu nedenle Başbakan ve Meclis Başkanının isminin geçmemesini eleştirenlere katılmadığımızı belirtmeliyim.

1. Haberleşme – iletişim özgürlüğü insan onurunun önünde

Sayın Başkan, AYM'ye yeni katılacak üyenin takdimi bölümünde:

“İnsanlık onurunun varlığının temel hak ve özgürlükleri de evrenselleştirdiğinin, bu değerleri yüceltmenin, derinleştirmenin, tehditler karşısında savunmanın Anayasa Mahkemelerinin en temel görevi olduğunun, esasen Anayasa yargısının varlık nedeninin; ırk, renk ve inancı ne olursa olsun, insan olma ortak paydasına sahip herkesin var olan onurunu korumak olduğunun, bu görevin kutsal olduğunun, kutsal görevin başarı ile yürütülebilmesinin ancak bağımsız ve tarafsız kalmayı becerebilen yargıçların varlığı ile mümkün olduğunun”()*

altını çizmektedir.

* Başkan'ın konuşmasından alıntı bölümler genellikle ilkesel olarak olumladığımız, ancak söyleme karşılık uygulamaların olumsuzluğu nedeniyle zaman zaman eleştireceğimiz bölümlerdir. Bu nedenle her seferinde olumsuz düşüncemizi tekrar etmeyeceğiz.

Sayın Başkan'a hatırlatmak gerekir ki; son Twitter Kararı'nda Mahkeme, haberleşme - iletişim – ifade özgürlüğünü esas almış, kişilik haklarına saldırılan kişileri değil, saldıranlar ve bu saldırılara zemin oluşturan şirket lehine karar vermiştir. Haberleşme – iletişim özgürlüğünü insan onurunun önüne geçirmiştir. Twitter Kararını, karara ilişkin görüş ve eleştirilerimizi (Bkz: CİNNET TÜRKİYEM (3) AYM'İNİN KÖTÜ KOPYACILIĞI, KARŞITLARININ AYMAZLIĞI. <http://www.muharrembalci.com/yazilar/gunluk/5.pdf>) daha önce belirttiğimizden burada tekrar etmeyeceğiz.

Yargıçların bağımsız ve tarafsız olmaları konusunda ise ezber ifadelerle değil, belki de ezber bozan ifadelerle konuyu aydınlatma ihtiyacı vardır. Sayın Başkan bir nefeste Türk yargısını bağımsız ve tarafsız ilan edebilmiştir. Hâlbuki araştırmalar, yılların mesleki gözlemlerimiz, Dünya Ekonomik Formu'nun araştırmasına göre Türkiye'de yargı bağımsızlığı dünyaya göre 85. sıradadır. Bu bağımlılıkta esas payın siyaset kurumu olduğunu söylemek haksızlık olacaktır. Başkan bu konuda sadece temenni ile yetinmiştir.

2. Halk / Millet mi Devlet mi?

AYM Başkanı, 90 yıldır değişmeyen bir zihnin ürünüyle AYM adına hitap ediyor:

“Hukukun üstünlüğü anlayışı ve demokratik değerlerle beslenen bir devletin yolu her zaman aydınlıktır. II. Dünya Savaşı felaketini yaşamış Avrupa'nın geçmişte yaşadıkları ile bugün geldikleri seviye çok önemli mesajlar vermektedir. Dünya'da dini, etnik ve sınıf savaşlarının en yoğun yaşandığı bölge olan Avrupa, komünizm ve faşizm gibi totaliter rejimlerden demokrasi ve hukuk devleti mücadelesini vererek kurtulmuştur.”

Sayın Başkan kendinden öncekiler gibi Milleti / halkı unutmuş... *Hukukun üstünlüğü anlayışı ve demokratik değerlerle beslenen bir devletin yolunun açık olduğundan bahsediyor. Bir başka ifadeyle devlet isterse demokrasiyi de komünizmi de getirebilir demeye getiriyor. Bir hukuk adamının Nevzat Tandoğan'dan farkı yoksa vatandaş da söylemi tekrarlasın: Ört ki ölem.*

Hukukun üstünlüğü öncelikle vatandaşların belleğine kazanmalı değil mi? Devlet mi hukuku üretecek? Bilinmez mi ki devlet denilen aygıt bir güçler arenasıdır ve en güçlü olanlar bu arenaya rengini ve şeklini verir. Aksi halde 90 yıldır yinelenen ihtilal tecrübelerini nasıl izah edeceğiz? Sayın Başkana ve üye arkadaşlarına bir kere daha hatırlatmalıyız ki, hukuk toplumu (Bkz: HAK ARAMA BİLİNCİ & İKTİDAR ÇELİŞKİSİNDE BİREYSEL VE TOPLUMSAL SORUMLULUK <http://www.muharrembalci.com/yayinlar/tebligler/4.pdf> S. 4 v.d) olmadan hukuk devleti olamaz. Hukuk toplumuna giden yol da hukuk bilgisi ve algısı oluşturulmuş toplumdan, hatta hukuk mantığı yargıçlarınkinden daha ileri gitmiş (Bkz: HUKUK MANTIĞI. <http://www.muharrembalci.com/yayinlar/tebligler/47.pdf>) ve içinden sağlıklı hukuk mantığına sahip yargıçlar çıkarabilmiş bir hukuk toplumundan geçer. Böyle bir toplum da ancak sağlıklı bilgiler edinebilen ve aralarında sağlıklı iletişim kurabilen toplum ile gerçekleşebilir. Misa-

firini döven saygısız yaklaşımın söylemleri ile iletişim toplumu oluşturulamayacağı izah-tan varestedir.

Başkanın bu bölümdeki Batı hukuk devleti oluşumuna ilişkin sözleri de külliye yanlıştır ve Batı öykünmeciliği ile maluldür.

Batı sadece kendi toplumu için demokrasi ve hukukun üstünlüğünü istemekte ve gerçekleştirmektedir. Aksi bir hafıza, bugün yoksul halkların ve ülkelerin birbirini boğazlamasında Batı'nın rolünü ve sömürgeciliğini inkâr eder. Ruanda, Bosna, Filistin, Irak, Cezayir, Afganistan, Çeçenistan, Suriye ve daha birçok bölgedeki insan hakları ihlallerinin yöneticisinin Batı olduğu gerçeğini örtmenin sefilliğini yaşar. Dünya milletlerini sömürerek elde ettiği rant ile kendi ülkesini mamur etmiş Batı'nın demokrasiye yönelmesini, o ülkelerin başarısı olarak görmek, sömürgeciliğe meşruiyet kazandırmaya yönelik oryantalist anlayıştan başka bir şey değildir. Hukuk algılarına böylesi sömürge özentisinin girdiği bir zihinden sağlıklı hukuk mantığı (Bkz: HUKUK MANTIĞI: <http://www.muhammedbalci.com/yayinlar/tebligler/47.pdf>) beklenmeyeceği açıktır.

3. Hukuk Güvenliğini ihlal eden sadece iktidarlar mı?

“İnsanlar, onurlu bir hayat yaşayabilmek için, hukuk güvenliğinin egemen olduğu bir devletin varlığına her zaman ihtiyaç duymuşlardır.”

Modern devletin sağlaması gereken eğitim, sağlık, emniyet ve yargı güvencesinin genelde hukuk güvenliği ile sağlanabileceği kabul edilir. Adaletin dağıtımında hukukun ‘amacı meşru’, ‘orantılı’, ‘ölçülü’, ‘makul’, ‘öngörülebilir’, ‘yeterince açık olma’sı (Bkz: TEMEL BELGELERDE İNSAN HAKLARI. <http://www.muhammedbalci.com/yayinlar/kitaplar/38.pdf> Ulusal Düzenlemeler Bölümü) vazgeçilmez şarttır. Hukuk güvenliği adaletin dağıtımındaki sağlıklı işleyişten oluşur.

Sayın Başkan konuşmasında hukuk güvenliğine dikkat çekerken, çok yakın dönemde hukuk güvenliğinin önemli unsurlarından olan kişilik haklarının ve özel hayatın ihlaline yönelik polise uygulamalardan, PVSK’ndaki saçmalıklardan, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunundaki hukuka aykırılıklardan söz etmiyor, aksine maiyetindeki memurları azarlayan üslubuyla siyasilere ders ve ayar veriyor. Polis felekelerinden kes-yapıştır iddianamelerin varlığından, soruşturma – kovuşturma rezaletlerinden, tapelerden, her türlü insanlık onuruna aykırı yasal – korsan dinlemelerden bahis hiç yok. Bütün bu saydıklarımız hukuk güvenliğinin neresine yazılacak?

Soru: Hukuk güvenliği devletin tüm kurumlarının bilinç ve uygulamalarına hâkim olmalı değil mi? Yıllarca işkenceye cevaz veren (Bkz: TEMEL BELGELENDE İNSAN HAKLARI. s.41)¹ ka-

¹ **Anayasa Mahkemesinden İdam Cezasını Yeterli Görmeyen Kararı:**

“Askerlik şerefli bir görevdir. Bu şefefin korunması kaygısı en ağır müeyyideleri haklı kılar. Askerlik şefefine leke sürenlerin, yerine göre hapis, ağır hapis, **hatta idam cezasıyla cezalandırılmaları yeterli değildir.**” (AYM, E 1963/132, K 1966/29 sayılı kararı.)

Anayasa Mahkemesi’nin Katıksız Hapis Cezasını Savunması:

rarların özeleştirisi yapılmadan diğer kurumların uygulamalarını değiştirmenin hayal olacağı da bilinmelidir.

“Hukuk devletinin en belirgin diğer bir özelliği ise, tasarruflarının öngörülebilir, ulaşılabilir, açık ve şeffaf olmasıdır. Hukuk devletinin odağında esas itibariyle iktidar gücünün keyfi davranışlarının sınırlandırılması vardır. Bu nedenle kamu gücünü kullananlar da vatandaşlar gibi hukuksal ilkelerle kuşatılmıştır.”

Sayın Başkan'ın konuşmasında yargının sorunları (sorumsuzlukları)ndan da bahis yok. La'yüsel saltanat kurmuş ve bu güne kadar hiç el sürülmemiş, dikkat çekilmemiş, iktidarların işine geldiği için neşter vurulmamış bir yargı gücünün gelinen aşamada hukuk güvenliğini katleden araca dönüşmesinden de bahis yok. Yani yargı ile ilgili eleştiri yok. Tek günahkâr var siyaset kurumu ve siyaseti iradesiyle belirleyen halk kitleleri...

4. Haklı neden vurgusu / Güç zehirlenmesi

“Haklı bir neden olmaksızın, kamu yararı gözetilmeden, siyasal amaçları gerçekleştirmek düşüncesiyle yazılı hukuk kurallarında çok sık aralıklarla yapılan değişikliklerin, toplumda hukuk güvenliğini sağlayabileceğinden bahsedilemez.”

El hak doğru olan bu tespit ve yargıya katılmakla birlikte, geçmişte AYM'nin talep olmaksızın kanunların maddelerini değiştirmesini, kendinden menkul yürürlüğün durdurulması kararlarını, 367 ve benzeri birçok saçmalıkları da masaya yatırmak gerekmez mi? Bu kadar vahim bir 'yargısal aktivizm'i 21. Y.Y. da kaldıracak kaç ülke halkı kalmıştır? (Bkz: YARGISAL AKTİVİZM. <http://www.muhamrembalci.com/hukukdunyasi/makaleler/birikimlerIII/119.pdf>)

İlginçtir ki, bu hukuka aykırılıkların yapıldığı dönemde siyasiler AYM'yi bu güne kadar ağır eleştirmemişler, milli olmamakla suçlamamışlardı. Bu gelişmede AYM'nin ve siyasetin “güç zehirlenmesi”ni ayrıca değerlendirmek gerekir. Bugün siyaset kurumu ne kadar güç zehirlenmesine tutulmuşsa, en az onun kadar da yargı güç zehirlenmesiyle hastadır. Üstelik Türk yargısı Meclis Hükümeti'nin zehirlendiği ve gücü kadim hale gelmiş bir yargıdır. Güç zehirlenmesi İstiklal Mahkemelerinden bu yana devam etmektedir. (Bkz: İSTİKLAL MAHKEMELERİ. <http://www.muhamrembalci.com/hukukdunyasi/makaleler/birikimlerIV/161.pdf>)

Burada değerli okuyucuların dikkatini bir noktaya çekmek dilerim:

Siyaset ve yargı kurumları, genellikle birbirleriyle ilişkili değildir. Sanılır ki ilişkinin varlığı hukuk devletinin ihlalidir. Yargı böyle bir algı ile malul iken, siyaset kurumu da sadece

“Kanun, katıksız hapis cezasının getireceği acının aşırı dereceyi bulmasını engellemek için her tedbiri öngörmüş durumdadır. (...) Halkın büyük çoğunluğunun, ne yazık ki başlıca gıdasını ekmek teşkil eden bir ülkede bu gıda ile yetinmek zorunda bırakılmayı eziyet ve işkence saymak gerçekçi bir görüş ve anlayış olamaz. (...) Bir takım ağır askerlik hizmetlerinden kaytarabilmek için hapse girmek yollarını arayacakların ve oda hapsini nimet sayacakların çıkabileceği ve bu gibileri ancak katıksız hapis cezasının yola getirebileceğini de ayrıca göz önünde tutmak gerekir. (...) **İnsan haysiyeti kavramını, toplumların kendi görenek ve geleneklerine ve topluluk kurallarına göre insanın, saygıya değer olabilmesi için onda bulunmasını zorunlu gördükleri niteliklerle karıştırmamak gerekir...**” (AYM, E 1963/57 ve K 1965/65 sayılı kararı).

acil ihtiyaçları için ilişki kurmayı düşünebilmektedir. Halbuki ileride değineceğimiz ve örneklendireceğimiz gibi yargı, asker bürokrasi ile içli dışlı, hatta talimat alabilen bir kurum olmuştur.

Bir anı:

2010 Cumhuriyet Bayramı Resepsiyonu'nda 2000 seçkin insan davetli idi. Dikkatimi çektiği için ikisinin de yanına giderek yalnızlıklarını paylaştığım iki tanınmış insan vardı Resepsiyon'da. Herkes birlerine ve bir yerlere ilgi gösterirken, müteveffa sanatçı Neşet Ertaş ve AYM Başkanı Haşim Kılıç bir köşede olan biteni seyretmekteydi. Yanlarında sivil-asker bürokrat, sanatçı, siyasetçi kimse bulunmuyordu. En azından böyle günlerde kurum temsilcilerinin birbirlerine yakınlık göstermeleri gerekmez mi?

5. Devletin vicdanı mı, Milletin vicdanı mı?

“Hukuk devletinin temel direği olan yargı, aynı zamanda devletin vicdanı olarak da tanımlanır. Bu vicdanın, siyasi ve ideolojik vesayet odaklarının işgaline uğraması nedeniyle toplum hayatına verilen zararların acı örnekleri, hafızalardan henüz silinmemiştir. İşgal devam ettiği sürece de bunları yaşamaya devam edeceğiz. Yargının vicdanını işgal edenlerin kimliği, düşüncesi ya da kutsalları ne olursa olsun bu sonuç değişmeyecektir. Dün hak ihlaline uğramış mağdurlarla, bugün aynı ihlalleri yaşayan mağdurların kimliklerinin farklı olması bu bakışımızı asla etkilemeyecektir. Sadece yargı değil, onur sahibi olan herkesin haksızlığa ve ihlale karşı çıkması insanlık borcudur. Zira barışın teminatı olan farklılıkların birlikte yaşamasını ancak, başkalarının hak ve özgürlüklerini savunan onurlu insanlar hayata geçirebilirler.”

Hâkimlerimiz kendilerini hala devletin bir ajanı, memuru olarak görüyorlar. Millet adına karar veren hâkimler yargının aynı zamanda devletin vicdanı olarak algılanmasını nasıl olumlayabilirler? ‘Devletin vicdanı var mı’ sorusuna verilecek cevabı hiç aradılar mı? 90 yıldır kendisine karşı suç işleyenleri affetmeyip, kişilere karşı suç işleyenleri bağışlayarak vicdanları sızlatan devletin vicdansızlığına şahit olamamak için yargı mensubu mu olmak gerekiyor? Sayın Başkan bu sözüyle vicdansızlık kategorisinde siyaset kurumu ile aynı çanakta buluşmuş olmuyor mu?

Başkan, *bu vicdanın, siyasi ve ideolojik vesayet odaklarının işgaline uğradığını* söylüyor. Kim bu odaklar? Bu ülkeye “**Disiplinli Demokrasi**”, “**Disiplinli Hürriyet**” kavramlarını (Bkz: PENÇEDEKİ DEMOKRASİ. <http://www.muhammedbalci.com/yayinlar/makaleler/93.pdf>) kim kazandırmış? Siyaset kurumunu dillendiriyorsunuz, ama sivil-asker bürokrasinin ismini anamıyorsunuz? Bu mudur doğruları söylemenin bir insanlık onuru olması? Ayrıca yargıda köklü değişikliğe gitmiş seçimle gelmiş bir iktidara rastlanmaz iken, yetkisi olmadığı halde iktidarları düşüren ve düşürenlerle birlikte olan AYM'nin varlığını kim inkâr edebilir?

Biraz geriye saralım:

28 Şubat'ta Genelkurmay Brifinglerine çağrılı çağrısız koşarak gidenler, elleri patlayana kadar alkışlayanlar, yargıyı güdümlü hale getirenler siyaset kurumları mıydı? Veya halkın teveccüh gösterdiği siyaset kurumları mıydı? Yargının güdüldüğü dönemde de AYM üyesi olan Başkan'ın görüş ve tavrını hala öğrenememişliğin bedbahtlığını yaşamıyoruz. Çünkü bu konuşmasında olumlamadığını anlıyoruz. Fakat es geçtiğini, mümtaz (!) yargıya toz kondurtmak istemediğini, dolayısıyla yargı reformuna sıcak bakamayacağını anlamış bulunuyoruz.

“Yargı kararlarına yönelik eleştirilere tahammül edemeyenler, aynı duyarlılığı 28 Şubat sürecinde askerlerin düzenlediği ‘irtica brifingleri’nde gösteremedi.” Bu sözler emekli Yargıtay Üyesi Dr. Ekrem Serim'e ait.

“Hâkimler farklı görüşler karşısında tarafsız hakem konumunda olması gerekirken resmi ideoloji tarafında yer alıyor.” Bu sözler de Dr. Ekrem Serim'e ait.

Serim, *“Anlatılanlara bakılınca bizden hukuka, adalete değil, rejimi korumaya öncelik vermemiz gerektiği ima ediliyordu. Sanki ihtilal olmuş, bunun haklılığını anlatan açıklamalar yapılıyordu.”*

Zamanından sonra yapılmış bu değerlendirmeler, Başkan'ın konuşmasını okuyunca emeklilik günlerine gelmiş eski AYM Başkanlarının ve yüksek hâkimlerin son nefes algı yöneticiliklerini hatırlatıyor. Bir nevi 'kişilik yarılması' gözlemleniyor. (Bkz: KİŞİLİK YARILMASINA UĞRAMADAN HUKUKSAL PRATİK. <http://www.muharrembalci.com/yayinlar/tebligler/92.pdf>) Ancak halkta göremedikleri o siyaset ferasetinde bu algı yönetimleri artık yer almıyor, bir anlayabilseler.

6. Ele geçirilen kaleler

“Kamu gücünü etkili bir şekilde kullanan yargı, siyasi ve ideolojik yapılanmaların hedefinde her zaman “ele geçirilmesi gereken bir kale” olarak görülmüş, ele geçirenler de kendi vesayet sistemini dayatmanın çabasına düşmüştür... Kaleyi işgal edenler de yargıyı, siyasi düşüncelerine ve ideolojilerine lojistik destek sağlamak için ya da rakiplerinden intikam alma aracı olarak kullanmışlardır. Altını çizerek ifade ediyorum. Bu anlayış ve işgalden kurtulmadıkça bağımsız ve tarafsız bir yargının oluşması hayaldir. (Yani hukuk toplumu olmadan değil mi Başkan? M. Balcı)”

Sayın Başkan burada yargının kamu gücünü etkili şekilde kullandığını da itiraf ediyor. Yargı kararlarının bağlayıcılığı yönünden olması gereken de budur elbette. Ancak zaman zaman yargı mensuplarındaki güç zehirlenmesi –ki buna ‘**umurla tanışma**’ da diyebiliriz– kamu gücünün suiistimalini beraberinde getirebiliyor. Yargı kendini lââyus'el görmese, kendinden menkul hukuk anlayışıyla talepsiz kanun iptallerine gitmese; yargı işlevinin hakkı yerine getirmede, adaletin dağıtımında insanüstü gayret ve duyarlılık gerektiği dikkate alın-

sa kim böyle zorlu bir kaleyi ele geçirmek ister? Mesleklerin içinde en zoru ve sorumluluk taşıyanı yargı işlevidir.

Ancak siyaset ve sivil-asker bürokrasi, yargının dönemsel ve işlevsel olarak birçok hukuka aykırılıklara imza atma potansiyelini, darbecilere karşı **'tak yaparım – şak yaparım'** işlevselliğini müşahede ettiklerinde o kale ele geçirilmek için dayanılmaz hazzı beraberrinde getirecektir ve getirmiştir.

Mesleki tecrübemden bir parça:

35 yıllık meslek hayatımda birkaç istisna dışında *"şu davanın bir hal mercii yok mu? Kürsü arkasında bu işi halledebileceğimiz kimse yok mu?"* demeyen haklı – haksız müvekkille / şüpheliye/sanığa rastlamadım. Bu kültür nereden bu halka sirayet etti? Siyasilerden mi, sivil-asker bürokratlardan mı, Avukatlardan mı, yargı mensuplarından mı? Elbette ki soruşturmaların bazı siyasilerin kapısına kadar gelip akim kaldığını biliyoruz. Ancak bu akametler bazı yüksek yargı mensuplarının kapısında da cirit atmadı değil. Daha dün AYM eski Başkanının *'cüzdan – vicdan'* söylemi hatırlanmalıdır. Eğer ele geçirilmesi için cazibe merkezi oluşturduğunuz bir kaleniz varsa, bunun çakalları da azımsanmayacak kadar çok olacaktır. Asıl mesele bu kalenizi kimin ele geçirdiğinin farkında olmaktır. Sayın Başkan işte bu adresi göstermeden, gerçeği saptırmaktadır.

7. Vesayet altındaki yargı

"Esasen vesayet altındaki bir yargıdan hukuk güvenliğini sağlamanın da beklenebilir. Böyle bir sistem yönetenlerin güvenliğini sağlarken, ötekilere de ancak, korku, endişe ve umutsuzluk verebilir. Korkunun ve endişenin hâkim olduğu iklimlerde de özgür vicdanlar üretilemez."

Askeri vesayet altındaki yargınızdan biz de hukukun güvenliğini sağlamanızı beklemedik. Hatta daha geriye gidelim. İstiklal Mahkemelerinizden bu yana hukukun güvenliğini sağlamanızı beklemedik. Bildik ki, hukuk misyonu ve vizyonu olmayanlardan, hukuk mantığı oluşmayanlardan hukuka güvenlik, adalete esenlik beklemek abesti.

Sayın Başkan! Genelkurmay brifingleri ne oluyor peki? Endişeli ve korkulu vicdanlar bu yargının eseri değil mi? Yerel kıyafeti ile bırakın mahkeme salonuna sokağa çıkmasına izin vermediğiniz (Hani Kızılay'a girmesine engel olduğunuz ve sonrasında da heykelini diktiğiniz Veysel. Hani Viyana kapılarına gönderdiğiniz kızlarımız), vicdanlarını yargı kararlarıyla kararttığınız insanların şimdi kalelerinizi ele geçirmelerinden rahatsız mı oldunuz? O kalelerin, Allah'ın adaleti ve Milletin feraseti ile seçkinlerden kurtarılması (Bkz: HUKUK MESLEĞİ. <http://www.muhammedbalci.com/yayinlar/tebliqler/2.pdf>) mukadder değil miydi?

Pek tabiidir ki, cehennem yolu iyi niyet taşları ile örülüdür. Kalelerin muhkemliğini görenler iki yol izlediler. Biri siyaset, diğeri siyaseten takkiye. Bu sonucu siz yarattınız Sayın Başkan, siz, brifingden geçirilmiş yargı mensupları.

“2010 yılında yapılan Anayasa değişikliği ile yargı organları üzerinde oluşan vesayetçi anlayışların ortadan kaldırılması için cesaretli adımlar atıldı. Bu adımlar toplumda büyük karşılık da gördü. Söz konusu vesayetçi yönetimlerin görevlerinin sona ermesi ile büyük bir boşluk doğdu. Bu boşluğun, toplumun her kesimini kucaklayan, hoşgörülü, özgürlükçü, çoğulcu, adil ve evrensel değerleri yansıtan tercihlerle doldurulması gerekirken, ne yazık ki bunu gerçekleştiremedik. Bu kez, farklı renkte yeni bir vesayet sisteminin oluşmasına tanık olduk. Kimse bu yeni oluşumun günahından kendini soyutlamaya çalışmasın.

Kim bu vesayetçi yönetimler ve bunlara prim verenler? Devlet mi, paralel yapı mı? Yoksa yargının vesayetini seve seve kabul ettiği sivil-asker bürokrasi mi? Sermaye mi?

Sayın Başkan, bahsettiğiniz ama adını söylemeye çekindiğiniz oluşuma göz yuman devlet ve hükümet kadar yargı da kusurludur. İtirafınız kabul edildi. Ya sonuçlarından kim sorumlu tutulacak? Sadece iktidar mı? İşte yukarıda söylüyorsunuz: İktidar cesaretli adımlar attı, vesayetçi yönetimlerin görevi sona erdi. Peki, sözünü ettiğiniz boşluğu kim dolduracaktı? Başta siz yargı mensupları olarak direndiniz, yargı içinde yargı oluşturdu- nuz. Şimdi iktidar bir hukuksuzluğu gidermek için başka hukuksuz yollara tevessül ediyor. Yıllardır yargını yürüttüğü savaşa karşı iktidar da savaş kurallarını uygulamaya koy- du. Bundan en büyük zararı siz devlet memurları değil halkımız görüyor ve görecek. (Bkz: ANA RAHMİNDEN GENÇLİK ÇAĞINA TÜRK HUKUK SİSTEMİ KÂBUSU. <http://www.muhamrembalci.com/yayinlar/makaleler/63.pdf>) Devlet ve çetelerin yargıyı kısıpca almak isteği herkesin malumudur, bu bir sır değil.

Bunun idraki içinde olabilmek için ara sıra halkın içine karışmak gerekli. Sayın Başkan, bir sabah lutfedin erkenden sabahçı kahvesine uğrayın. Orada sadece hükümet kurup kaldırmıyorlar. Sizin toz konduramadığınız yargının da ipliğini pazara çıkarıp, hallaç pa- muğu gibi atıyorlar. Hani demem o ki, demokrasi denen şey sadece çoğunluğun haklarını korumak değil, azınlığın azınlıklarına da mani olmaktır. Böyle öğretmişlerdi, sizin oku- madığınız hukuk fakültesinde bazı hocalarımız.

8. Milletın iradesine kim tuzak kuruyor?

“Yargı, milletin iradesine tuzak kurulacak yer değildir ve olmamalıdır. Son dö- nemde yargı, bu konuyla ilgili olarak “paralel devlet” ya da “çete” diye nitelendirilen çok vahim, çok ciddi ve çok ağır bir suçlamayla karşı karşıyadır. Bu suçlama üzerinde yapışık kaldığı sürece yargının ayakta kalması mümkün değildir... Baş- ta yargı ve yürütme organları olmak üzere herkes bu iddialarla ilgili bilgi, belge ve delilleri zaman geçirmeden ortaya koymak zorundadır.

Sayın başkan, neden bugüne kadar bir söz söylemediniz ve bir şey yapmadınız?

Yargı Milletın iradesine tuzak kurulacak yer değilse parti kapatmalar, başörtüsü yasak- ları, temel hak ve özgürlükler önünde yargının çektiği setler neyin nesi? Yargı içindeki illegal oluşumlar hakkında bilgi ve belge istiyor Sayın Başkan. Bu bilgi ve belgelere en

çok sahip olması gereken yargı değil mi? En yakınlarındakilerden başlayarak bir tarama yapsanız, 2010 yılında HSYK düzenlemesi yapılırken oynanan oyunları, Adalet Bakanı'nın güç zehirlenmesinden kaynaklanan kibri nedeniyle oyuna gelmesi sizlerin önünde cereyan etmedi mi? Belge istiyorsunuz. Halkın elinde ve zihninde tüm yargıyı muhakeme edecek belge, bilgi ve algı var, merak etmeyiniz.

1998'de yayınlanan yazımda (<http://www.muharrembalci.com/yayinlar/makaleler/63.pdf>) *çete ve devlet, çetedevlet* kavramlarına açıklık getirmeye çalıştığımız günlerde siz yüksek yargı mensupları en büyük çete olan devletin silahlı güçlerinin vesayetine girmek için cüppelerinizle rüzgarlar oluşturuyordunuz. Türk hukuk sistemini Robinson hukuk sistemine çevirmiş, Cuma'ları Robinson'lara secdeye zorluyordunuz.

Yargı hakkındaki iddialar *yargı kurumlarında psikolojik travma yaratmış*. Hiç de öyle görünmüyor Sayın Başkan. Yargı 90 yıldır halkına, siyasete nasıl efelendiye şimdi de sizin dilinizden efeleniyor. Birçok yerine ilkesel olarak katıldığımız konuşmanızda savcıların bildiri dağıtmasını da değerlendirseydiniz. Üstad hukukçularınızın militan demokrasilerinde savcılarının da militan olabileceğini zaten varsayıyorduk. Gelin yeni bir şey yapma çağımıza kulak verin Sayın Başkan. Engin tecrübelerinizden gençleri yararlandırın. En azından evrensel ilkelere atıf yapabiliyorsunuz. AHİM Kararlarının kendilerini bağlamayacağını ifade eden 1. Dereceye gelmiş nice yargıçlarımızdan daha bilgili ve tecrübelisiniz. Gelin 1999'da bir siyasi partinin mensuplarına yaptığımız eğitimi, **Her Türü Son İçin Gerekli Hukuk Formasyonunu** (Bkz: HER TÜRLÜ "SON" İÇİN GEREKLİ HUKUK FORMASYONU. <http://www.muharrembalci.com/yayinlar/teblipler/6.pdf>) sadece siyasilere değil, tüm hukukçulara ve adaylarına, sivil-asker bürokrasiye, sokaktaki insana anlatalım..

"Yargının bu iç ağrısı ile yaşamasının mümkün olamayacağına" dair tespitinize katılmamak mümkün mü? *"İddia edilen kayıt dışı yapılanma (demek ki paralel yapılanmayı kabul ediyorsunuz) yargı mensupları arasında korku, endişe ve gelecekle ilgili belirsizliklerin doğmasına, aralarında olması gereken mesleki ilişkinin çok olumsuz etkilenmesine yol açıyorsa"* önerimizi yabana atmayın. Tüm olumsuzluklarına (başka bir ifade bulamadım) rağmen yargının hukuk güvenliği içinde olmasını arzu ederiz.

9. Özeleştiri çetelesi mi tutalım?

"Hemen her toplumda Sorunların temel kaynağı yasama, yürütme ve yargı organlarının sebep oldukları hak ihlalleri" olduğu tespitinize katılıyoruz. Bu *"ihlallerin sonuçlarını ve toplumsal karşılığını"* önemsiyoruz. *"Bireylerin, her türlü endişe ve korkudan arındırılmış güvenli bir alanda hayat sürmeleri, en temel anayasal haklarıdır"*. Ancak *"Anayasa Mahkemesinin "hak ve özgürlükler mahkemesi" olarak tanımlanacağı* temennisine de katılmak isteriz. Fakat meşhur Kozan'lı hikâyesi (bilmeyenlere özel olarak anlatabiliriz) bu konuda bizi engellemektedir. 52 yıllık hak ihlalleri karnesi bizi bu konuda endişeye sevk ettiği gibi, Mahkemenin geleceğinden de endişeliyiz. Bir farkla ki, AYM'nin bireysel baş-

vuru hakkı tanınmasından sonra başvuru gerekçelerini çoğaltmasını da **Mahkemenin artı hanesine** yazmaktayız. Başvuru olanakları (Bkz: <http://www.muharrembalci.com/yazilar/gunluk/5.pdf>) ve gerekçelerinin çoğaltılması vatandaş olarak bizim sorunumuz değil, iktidar ve devletin sorunudur. AYM'ye başvuru yolu kamudan ve kamu kurumlarından kaynaklanan somut ihlallere karşı daha etkin ve hızlı bir başvuru yolu haline geldi. Biz sonuçta hak ihlallerinin ve başvuruların en hızlı ve etkili biçimde nasıl çözüleceğine bakarız. Ancak yinelememiz gerekir ki, AYM'nin hak ihlalleri karnesi zayıftır ve çetelesini tutmak, yayınlamak bizim değil, özeleştiriyi çok önemseydiğini ifade eden Sayın Başkan'ın işidir.

10. Hak ve Özgürlükler lütuf veya bağış değildir.

“Kamu gücüne sahip olanların topluma sunduğu hak ve özgürlükleri, lütuf ya da bağış düzleminde değerlendirmesi düşünülemez. Farklı olanların hak ve özgürlüklerine karşı kimse, ev sahibi edasıyla duruş da sergileyemez. Yetmiş altı milyonun her ferdi bu evin sahibi ve Anayasa ile teminat altına alınmış hakların kullanıcısıdır.”

Bu sözlerin altına imza atmayacak hukukçu düşünülemez. Gerçekten de iktidar dilinin beylik laflarından biri, temel hak ve özgürlüklerin kendilerince lütuf olarak verildiğine ilişkindir.

AB nezdinde görevli bir elemanımızın Kürtler için, “biz onlara haklarını verdik” sözünü hatırladıkça, Sayın Başkan'ın bu sözlerini de iktidarlara karşı kapak olarak kullanmak mümkündür. “Biz onlara haklarını verdik” sözlerini duyduğumda “benim hakkım senin cebinde ne arıyordu? diye bağırışım. Sadece Allah'a atfedilebilecek bir **bağışın**, kişilerin, toplulukların, devletin, yargının elinde olması kadar cahilce ve insanlık onuruna aykırı bir tutum düşünülemez.

Kimse hakların ev sahibi değildir. Bu sözlerin sahibinin de AYM'yi hak ve özgürlüklerin dağıtımında tek merkez görmesi doğru bir yaklaşım değildir. Temel hak ve özgürlüklerin verilmediğini, aksine mücadele edilerek alındığını, devlet ile hakk'ın bir arada bulunamayacağını bilen aktivistler olarak, temel haklar konusunda bağışçı-tekelci kurum ve platformların öykünmesini zavallılık olarak değerlendirmeliyiz.

Bununla birlikte Sayın Başkan'ın “Demokrasi, insan onuru, temel hak ve özgürlükler, Mahkememizin korumak zorunda olduğu evrensel değerlerdir” beyanını geleceğe dönük, özellikle de bireysel başvurulara ilişkin olarak bir taahhüt olarak algılamaktayız. :ir başka ifadeyle hala umudumuz var ve hep olacaktır.

11. Tahliyeler ve Mahkemenin itibarı

AYM Başkanı, Ergenekon ve benzeri davaların sanıklarının tahliyelerinin karar gerekçesini “milleti temsil haklarının ciddi şekilde ihlal edildiği”ne bağlamış. Bu sözlerden Millet

adına karar veren ÖYM'ler millet iradesine aykırı olarak bu sanıkları 5 yıl tutuklu bırakmış anlamı çıkıyor. Bu kararları verenler ÖYM yargıçları değil mi? AYM mezkur tahliye kararlarında AİHM kararlarına dayanarak ÖYM'lerin hukuka aykırılığından bahsetmiş mi? Bu Türk yargısını konuşmanın zamanı gelmedi mi Sayın Başkan?

Bir hususu daha konuşmalı değil miyiz?

DGM'ler, ÖYM'ler, geçmişteki İstiklal Mahkemeleri gibi, tabii hâkim ilkesine aykırı mahkemeler değil mi? AİHM bir zamanlar, kanun yollarının tüketilmeden kabul edilebilirlik kararlarını DGM'lerin asker üye barındırmasının yanında tabii hâkim ilkesine aykırılığından bahisle aykırılık kararları vermiyor mu idi? Belli ki AYM'miz, ÖYM'ler kaldırılana kadar tabii hâkim ilkesini rafa kaldırmış, hafızasından silmiş. İnsanımız bu tavrı "düzenle düz olmak" şeklinde okursa çok mu abartılı olur?

İlginçtir ki, uzun tutuklama sürelerini dert eden AYM Başkanımız, 28 Şubat insan kıymının mağdurlarının 20 yılı aşkın süredir hapislerde çürümesini aklına getirememektedir. Yargıçlık mesleğinin ayrımsız olarak herkese aynı duyarlılıkla yaklaşması gerektiğini hatırlatmak bizim için bir ar vesilesidir.

AYM kararlarından hukuk dışı sonuçlar çıkarmanın Mahkeme hâkimlerini itibarsızlaştırmak olduğunu söyleyen Başkan, yıllardır siyasetin yargı ve bürokrasi tarafından itibarsızlaştırıldığını göremiyor mu? Hem sadece mahkemeler ve siyaset mi itibarsızlaştırılıyor? Yargı içinde tek kutsal görev olan savunmanın yargı tarafından itibarsızlaştırıldığının 40 küsur yılına tanık olmuş biri olarak içimin sızladığını hissettim. Sudan'da bile savunma iddia makamı ile aynı seviyededir. Savunmaya iddia ve yargı mensuplarının '*devlet adına*' yukarıdan bakmasını ne zaman konuşacağız? Konuşamayacaksak itibarsızlaşma edebiyatından vazgeçmeli değil miyiz?

12. Sığ eleştiriler

Başkan, AYM kararlarından Mahkemenin siyasi amaçlarla hareket ettiğini çıkarmanın ya da AYM'yi milli olmamakla suçlamanın **derinliği olmayan sığ eleştiriler** olduğuna hükmetmiş. Üstelik misafirlerine huzurda söylemiştir. Mantıki olarak Millet adına karar veren mahkemelerin kararlarının da milli olması elbette gerekmez. İktidarın AYM kararını milli olmamakla suçlaması da hukuki bir ifade değildir. Ancak Millet'in yargısı uluslar arası ihtilaflarda evrensel değerlerle birlikte milliliği de önemsemesi gerekmez mi? Twitter'ın hangi hakkı ihlal edilmişti ki, twitter lehine karara imza atılmıştır?

Ayrıca, 'siyasi ve gayri milli kararlar' eleştirisini sığ eleştiriler olarak vasıflandıran Başkan, siyasilerle aynı seviyeye düşmüş olmuyor mu? Siyasiler öneri ve eleştirileriyle, mahkemeler kararlarıyla konuşmaz mı? Üstelik bu konuşmanın meydan okuma çağrılarına cevap olmadığını sadece Sayın Başkan söylemektedir. Taraf olanlardan sadece muhalifler (evvelce Başkan'ı karalamış olmalarına ve yıllardır her başvuruda başkanın reddi talebin-

de bulunmuş olmalarına rağmen) kendisini alkışlamaktadır. Bu haliyle yargı iktidar ikileminde Başkan esaslı bir ayrımcılığa da imza atmış bulunuyor.

Sayın Başkanın konuşmasında bir önemli hüküm cümlesi de *eski mağdurların yeni rahatsızlar olarak ortaya çıkarken, 2010 Anayasa değişikliğine kadar AYM'nin sınırlayıcı ve daraltıcı anlayışına sahip olduğu* hüküm sözcükleridir. AYM'nin 2010 öncesine kadar sınırlayıcı ve daraltıcı anlayışa sahip olduğu tespitine katılmayan kimse olamaz. Çünkü mağdurların bu günkü rahatsızlar olması da gayet tabiidir. İktidarın ifsad edebileceği ihtimalini kabul zorunluluğu da vardır.

Ancak, yargının da sık sık gömlek değiştirdiğini kabul zorunluluğu vardır. Rahatsızlık da buradan ileri gelmektedir. AYM, bireysel başvuru hakkının tanınmasıyla birlikte tam da temel hak ve özgürlükler lehine kararlara imza atacak iken, haberleşme-iletişim özgürlüğünü, insanlık onurunun önüne geçirmiştir. Rahatsızlık bundandır.

Şartlar gerektirdiğinde gömlek de değiştirilebilir. Gömlek değiştirmeyi onursuzluk sayan Sayın Başkan'ın *"Bizler adil olmayı kutsal bir görev kabul eden bir medeniyetin mensupları olarak, gücün ve şartların etkisiyle gömlek değiştiren bir karakterin sahibi olamayız"* ifadeleri bir hukukçuya yakışmamıştır. Hukukun gelişmelere açık, insanların da gelişmelere açık olduğunu kavrayamayan zihinler tutuculuk, sabit fikirlilik ithamından kurtulamaz. Kaldı ki kendi ifadesiyle AYM de geçmişten bu yana kararlarıyla çok gömlekler değiştirmiştir. Sayın Başkan bile son gömleğin kullanıcısı değil midir? Bin kere düşün bir kere söyle deyişi oralara uğramamış gibi...

Tarihe bir kayıt daha düşüldü. Siyaset kurumu hiç olmazsa olumlu ve gelişmeci anlamda gömlek değiştirirken, yüksek yargımız durağanlıkla, tutuculukla kirlenmiş gömlekleriyle idare etmeye kararlı olduğunu bir kere daha ifade etmiş oldu. Bize de *'kellim kellim la yef'a'* demek düştü.

"Aynı adalet gömleği" ifadesi de Sayın Başkan'ın yanlışlarına tüy dikti. Kendisinin de üyesi olduğu Mahkeme Başkan ve üyelerinin ellerini patlatırcasına Genelkurmay brifinglerinde alkış tutmaları, bahsini ettiği 'aynı adalet gömleği'dir işte. Fakat eleştirdiği *'değişen siyaset gömleği'* durağanlığı değil, ilerlemeyi temsil ediyordu ve Sayın Kılıç da bu gelişmeyi evvelce olumluyordu.

Mahalle baskıları ile yargı mensuplarının görüş, düşünce ve kararlarının etki altına alınamayacağını savunmak iyi de, süngü ucuyla bu denilenleri başarabilmek, kimin hanesine ve nasıl yazılmış ve yazılacaktır? Kendisinin ifadesiyle askeri vesayete dik duranlar mı mahalle baskısını yönetmektedir, yoksa bu toprakların maliki olarak kendilerini görenler mi? (Bkz: KAYITDIŞI SİYASET - BÜROKRATİK AZINLIĞIN SİYASETE MÜDAHALESİ. Cevat Özkaya. <http://www.muhamrembalci.com/hukukdunyasi/alintilar/210.pdf>). Sayın Başkan görüş mesafeniz daralmış, farkında değilsiniz.

“Anayasa Mahkemesine yapılan bireysel başvuruların % 70’inin adil yargılanma konusundaki şikâyetler olmasının, yargı organlarımızın topluma sunduğu adaletin hangi düzeyde olduğunu gösterdiği” sözleri de yargı adına itiraf ve özeleştirmedir. Sayın Başkan’ın hakkını teslim edelim.

Aslında giderayak bir itiraf daha bekleniyordu Sayın Başkan’dan. Hani hiçbir yüksek yargı başkanının yapamadığı bir itiraf: İki gün sonra sene-i devriyesi kutlanacak (!) 27 Nisan Muhtırası karşısında dilsiz kaldıkları itirafı.

13. Savunma kelimesi dahi yok

Sayın Başkan’ın konuşmasında;

“... yargıç ve savcı profiline sorunları, yargılama sistemindeki yapısal sorunlar, Mahkememizce tespit edilen ihlallerin giderilmesi yönünde devlete düşen pozitif ve negatif yükümlülükler ile alınması gereken tedbirler masaya yatırılarak çözümler üretilmelidir”

sözlerinde Anayasa gibi üyelerinin de literatürlerinde ve zihinlerinde “savunma” kelimesinin dahi geçmemesine şaşırmadık. Zira Anayasa’nın yargı bölümünde de (Madde 138-160) savunmadan kelime olarak bile bahsedilmemektedir. (Bkz: ANAYASADA UNUTULAN HAK: SAVUNMA. <http://www.muharrembalci.com/yayinlar/makaleler/95.pdf>). Yargılama işlevinin olmazsa olmaz unsurunu dillerine zül sayan hukuk ve adalet anlayışını bir kere daha kınamayı gerekli gördük. Daha önce yüksek yargı başkanlarının konuşmalarında da savunma kelimesi geçmezdi. Batı cephesinde değişen bir şey yok. (Bkz: ADLİ YIL AÇILIŞ KONUŞMALARINDAN ANALİZLER. <http://www.muharrembalci.com/yayinlar/makaleler/62.pdf>). Oysaki savunma hakkı kutsal bir haktır, Allah’ın insanlara kendilerini ifade edebilmeleri için bağışlanmıştır. Tüm insanlık hem kendisi hem öteki için kutsal savunma hakkını önemsemeli, özellikle hukukçular savunma hakkını dillerinden düşürmemelidir. (Bkz: SAVUNMA HAKKI. <http://www.muharrembalci.com/hukukdunyasi/makaleler/birikimlerII/92.pdf>) Nitekim Sayın Başkan’ın konuşmalarının yanlış yorumlanabileceği hallerde kendisine de lazım olacaktır savunma hakkı.

14. Diyalog ne ki, ne yana düşer?

AYM Başkanı, kaybedilen diyalog zemini arayışını dillendirirken, *“farklı olanların doğruları ile zenginleşemediğimizden”* söz etmiş. Paylaşmamak mümkün değil, ancak misafirini döven dilin diyalogla ilgisini kuramadık. Yapılan konuşmanın, farklı düşünce ve inanç sahipleri arasında kendi deyimiyle “duygusal bir kopuş” a yol açtığı açığının umarız farkına varmıştır. Peki, önemli günlerde üst bürokrasiyi bir araya getiren törenlerde, *“farklı kesimlerin buluşma alanlarını”* yok eden kimdir?

Görüldüğü kadarıyla burada bir diyalogsuzluktan çok bir kriz hali söz konusudur. Uzun zamandır iktidar-yargı-kaleyi ele geçiren yapı arasında bir diyalog mevcut idi. Geline

noktada yaşanan krizin sorumluları işte bu üçlü koalisyondur. Aslında kol-kola fakat birbirlerini ötekileştirerek alttan alta gücü ele geçirmenin maliyetine bugün kriz deniyor. Krizin gelinen aşamasında da “*Kaledekiler*” kendilerinin kuşatıldığını, işgal altında olduklarını Sayın Başkan’ın dilinden iletiyorlar. Bize düşen de yaşanan krizin ne olduğunu, aktörlerini, kalenin içinde olup bitenleri saptamak ve izah etmek oluyor (Bkz: KRİZ NE YANA DÜŞER? <http://www.muhammedbalci.com/yazilar/gunluk/1.pdf>).

‘*Ötekinin hakkına sahip çıkmanın erdem olduğu*’ sözünün de daha ileri söylemle ‘*öteki hakkını almadan benim hakkım muhaldir*’ sözüne ulaşmasını da dileriz. (Bkz. HAK - ADALET - ÖZGÜRLÜK KAVRAMLARI ANALİZİ. <http://www.muhammedbalci.com/yayinlar/tebligler/3.pdf>)

15. Tarihe düştüğümüz kayıtlar

- Millet, devlet yapısı içinde hesap sorulmayan kurumların her zaman siyasete ayar vermeye çalıştığını, AYM Başkanının da bunu kendinden öncekiler gibi vesa-yetçi felsefe ürünü söylemle yaptığını bir kere daha görmüştür.
- Anayasa Mahkemesi ve diğer yüksek yargı mensuplarının Pakistan Yüksek Mahkeme üyeleri kadar onurlu tavır gösteremediklerini, darbelere karşı duramadıklarını, istifa müessesini çalıştıramadıklarını, hatta 1980 darbesinde sokağa çıkma yasağı kalkar kalkmaz darbecilere biat ettiklerini, 28 Şubat’ta da brifingli yargı olarak hükümlü sayıldığını bu millet bir kenara yazmış ve tarihe not düşmüştür.
- Milletin tarihe not düşmesi bu kadarla da kalmamış, Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç’ın, Genelkurmay Başkanı Org. Özel ve ekibine verdiği yemeğin ardından bu kez Genelkurmay Karargahı’nda yüksek yargı zirvesi düzenlendiğini, tüm AYM üyelerinin katıldığı yemekli toplantıda askerlerin taraf oldukları Ergenekon ve Balyoz davalarına ilişkin sıkıntılarını dile getirdiğini de kayıtlara geçirmiş, bu görüşmeyi AY. Md. 138’e aykırı tavsiye niteliğinde kabul etmiştir. (Bkz: <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/25483471.asp>. Oya Armutçu, Genelkurmay’da yüksek yargı zirvesi)
- Aynı şekilde Millet, Türkiye’nin **Yargı bağımsızlığında dünyada 85. Sırada olmasının sorumluluğunu, bağımsızlığı için sadece önemli günlerde konuşmalarla geçiştiren yargıya yüklemiştir.** (<http://www.hukukihaber.net/dunyadan/turkiyenin-yargisal-bagimsizlik-puani-h42932.html>)
- Millet, Anayasa Mahkemesi’nin bugünkü özgürlükçü söyleminin temelinde, temel haklar ve özgürlükler için ağır bedeller ödeyen öncelikle insan hakları aktivistlerinin ve sonrasında da siyasetin bulunduğunu, Türkiye’de özgürlüklerin yolunun dünyadaki örneklerinin aksine Mahkemeler tarafından değil siviller tarafından döşendiğini bir kere daha kaydetmiştir.

- Millet, yıllardır sömürge valisi edasıyla hukuk üzerine gölge edenleri bir kere daha teşhis ederken, kendisini “*demokrasi sadece sandıktır*” söylemine mahkûm edenleri kınadığını tarihe not düşmüştür.

Son söz

Darbeye temenna edip, halkın iradesine direnenlerin aklanması daha çok zaman alacak gibi.

28.04.2014

Av. Muharrem BALCI